

‘O,’ zegt mama. ‘Wat een mooie zonsondergang.’
‘De zon is lekker warm,’ zegt Lotje.
‘De zon is een grote lamp in de lucht!’ roept Luuk.
‘Dat is waar,’ zegt mama. ‘De zon geeft ons licht.
Als ze achter de horizon verdwijnt, wordt het donker.’
‘De zon gaat ook slapen,’ lacht Lotje. ‘Net zoals wij.’

‘Mama, ik wil nog niet gaan slapen,’ zucht Lotje.
‘We mogen opstaan,’ probeert Luuk.
‘Er staat al opnieuw een lamp in de lucht,’ wijst hij.
‘De maan is geen echte lamp zoals de zon,’ zegt mama.
‘De maan geeft geen licht. We kunnen haar zien omdat de zon erop schijnt.’
‘Er zijn wel erg veel sterren,’ zegt Luuk verwonderd.
‘Maar ik zie maar één maan,’ zegt Lotje.
‘Als opa en oma morgen op bezoek komen, mogen jullie later opblijven. Dan kijken we samen naar de maan en de sterren,’ belooft mama.
‘Maar nu is het bedtijd!’ knuffelt ze.